

ANEU MAR ENDINS

Adoradors des del silenci

Recentment, una religiosa contemplativa, és a dir, una persona que viu la vida monàstica o claustral, pronuncià una conferència amb aquest suggestiu títol: «El silenci, un camí de llibertat». No vaig poder escoltar la dissertació, perquè les ocupacions d'un bisbe sovint li impedeixen d'assistir a actes que alimenten tant la intel·ligència com el cor. Però confesso que el títol m'agrada molt i m'invità a reflexionar.

El silenci és sens dubte un camí de llibertat. I no sols per als monjos i les monges, per a les persones que viuen dins el claustre, en una vida dedicada a la pregària d'adoració i d'intercessió per les necessitats de l'Església i del món. El silenci, que és invitació a la interioritat, a la reflexió i a la vivència religiosa, és un valor universal per a tots els cristians. I encara gosaria dir per a tots els creients i per a tots, tot i que no siguin creients.

He pensat aquestes coses amb motiu que l'Església celebra entre nosaltres, en aquest diumenge de la Santíssima Trinitat, la jornada batejada amb una expressió llatina: *Pro Orantibus*, és a dir, pels —i per les— que pregunuen, dedicada al record de les comunitats religioses de clausura.

Ho deia el Papa en una de les seves al·locucions dominicals, precisament en comentar aquesta jornada. «Alguns es pregunten quin sentit i quin valor pot tenir la seva presència en el nostre temps, en què hi ha nombroses i urgents situacions de pobresa i de necessitat que cal afrontar. Per què *tancar-se* per sempre entre les parets d'un monestir i privar així els altres de l'aportació de les pròpies capacitats i experiències? Quina eficàcia pot tenir la seva pregària per solucionar els nombrosos problemes concrets que segueixen afligint la humanitat?»

Cal dir que, fins i tot entre nosaltres, en el clima dels nostres monestirs han nascut i neixen iniciatives de veritable solidaritat amb els més necessitats, efectuades sota la inspiració de comunitats monàstiques en ajuda dels més necessitats, tant d'aquí com de diversos països amb necessitats més fortes que en el nostre. Aquells que coneixen una mica la realitat dels nostres monestirs saben que això és un fet. Els contemplatius i les contemplatives, a més de guanyar-se el pa amb el seu modest treball, també comparteixen aquest pa i aquests recursos amb els qui passen necessitat.

Però hi ha una funció social major en la vida d'aquests germans i germanes nostres. Ho diré novament amb les mateixes paraules de Benet XVI: «Són testimonis silenciosos que enmig dels esdeveniments diaris, de vegades força turbulents, l'únic recolzament que mai no falla és Déu, roca infrangible de fidelitat i d'amor».

«Todo se pasa, Dios no se muda», va escriure la gran mestra espiritual d'Àvila, santa Teresa de Jesús. Els nostres monestirs són veritables oasis espirituals en els quals l'home d'avui pot trobar silenci, reflexió, valors humans i espirituals. El lema de la jornada d'enguany ens mena al centre de la vida d'aquests germans i germanes: «Veniu adoradors! La vida contemplativa, cenacle eucarístic». És l'adoració a Déu, viscuda com un servei als germans i germanes del món.

Per això, com ha escrit Benet XVI, «aquests llocs, aparentment inútils, són en realitat indispensables, com ho són els *pulmons verds* d'una ciutat: fan el bé a tothom, fins i tot als qui no els freqüenten i potser ignoren la seva existència».

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

El Sant Pare Benet XVI venera el Sant Llençol a Torí

El Sant Pare, el diumenge dia 2 de maig, va fer una visita a la ciutat de Torí, durant la qual va pregar a la catedral davant el Sant Llençol —la *Sindone*— que, segons la tradició, embolcallà el cos de Jesús al sepulcre. Benet XVI el qualificà com «una extraordinària icona que ens porta un missatge d'esperança que la mort no té la darrera paraula en la nostra vida i en la història del món. El Sant Pare també va presidir una missa a la plaça de Sant Carles i va mantenir dues trobades: una amb els joves i una altra amb els malalts de la *Petita Casa de la Providència-Cottolengo* de Torí. Així va posar en pràctica el lema de la present ostensió de la *Sindone* als fidels: *Passió de Crist, passió de l'home*.

GLOSSA

L'hora d'apropar-se a la taula

Temps de primeres comunions. Són molts els infants que en aquests dies s'apropen a la taula de Jesús per rebre'l per primera vegada. Quants esforços dels pares, dels preveres, dels catequistes, de les comunitats i dels mateixos infants per avançar en el camí del seguiment de Jesús! Quina joia senten la família i la comunitat quan arriba aquest dia important; el primer d'una sèrie de dies en què la proximitat de Jesús serà més gran, més intensa cada vegada que s'aproparan a combregar! Jesús farà estada en ells i, pel dir i fer d'ells, en el món.

En començar l'eucaristia on va combregar per primera vegada, després de la benvinguda del celebrant, una nena adreçà aquestes paraules a la comunitat reunida: «Avui és un dia molt important per a la meua vida de cristiana. M'he fet gran i he après a conèixer i estimar Jesús. Ell ens ha parlat en nom de Déu i d'Ell aprenem a ser persones com cal i a fer que en el nostre món hi hagi pau, germanor i alegria. Ara la comunitat cristiana em convida a l'Eucaristia, per ser una més de la colla dels que volen fer el que Jesús ens va ensenyar». Paraules senzilles d'un infant, pensades amb l'ajut dels pares i dels

catequistes, i llegides amb convenciment. Potser sí que avui la nena també està pensant en el seu vestit nou, però això no fa que les seves paraules siguin menys viscudes: s'ha fet gran i se sent de la colla d'amics de Jesús.

El dia de la primera comunió marca el final d'una etapa i l'inici d'una altra. Enrera resta l'esforç i l'interès esmerçat a treballar els continguts de cada sessió de catequesi per iniciar el camí dels deixebles. Per davant, la invitació a aprofundir aquest coneixement i la invitació a ser-ne testimoni en el dia a dia. En l'horitzó, la Confirmació, nova etapa de compromís i fidelitat en el seguiment.

«La tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor. Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat, prengué el pa, digué l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això, que és el meu memorial.» I havent sopat féu igualment amb la copa, tot dient: «Aquesta copa és la nova aliança segellada amb la meua sang. Cada vegada que en beureu, feu això, que és el meu memorial.» (1Co 11,23-25).

Enric Puig Jofra, SJ

Campanya de Càritas

La Campanya de Càritas del proper diumenge, *Corpus Christi*, posa la mirada en la crisi, tenint presents les persones que la pateixen.

A les diòcesis de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat, el *Full Dominical* publicarà, la propera setmana, informació sobre les activitats de Càritas.

DIUMENGE DE LA SANTÍSSIMA TRINITAT

▀ Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 8,22-31)

Això diu la Saviesa de Déu: «De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia de tot el que ha fet. He estat configurada des de sempre, des del començament, abans que la terra existís. No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües, i jo ja havia nascut. He nascut abans que les muntanyes, abans que fossin plantades les altures; encara no havia fet la terra ni els llacs, ni la massa terrosa dels continents; quan ell instal·lava la volta del cel, jo hi era, quan traçava el cercle de l'horitzó sobre els oceans, quan fixava allà dalt el cobricel dels núvols, quan contenia les fonts de l'oceà, quan posava límits al mar que no desobeeix les seves ordres, quan construïa els fonaments de la terra, jo era al seu costat com un deixeble preferit, feia les seves delícies cada dia, jugava contínuament a la seva presència, jugava per tota la terra, i compartia amb els homes les meves delícies.»

▀ Salm responsorial (8)

R. *Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós el vostre nom per tota la terra!*

Quan miro al cel que han creat les mans vostres, / la lluna i els estels que hi heu posat. / Jo dic: Què és l'home, per què us en recordeu? / Què és un mortal, per què li doneu autoritat? R.

Gairebé l'heu igualat als àngels, / l'heu coronat de glòria i de prestigi, / l'heu fet rei de les coses que heu creat, / tot ho heu posat sota els seus peus. R.

Ramades de bous i ovelles, / fins i tot els animals de la selva, / l'ocell que vola i els peixos del mar, / i tot el que segueix els camins dels oceans. R.

▀ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-5)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. Encara més: fins enmig de les proves, trobem motiu de satisfacció, perquè sabem que les proves ens fan constants en el sofriment, la constància obté l'aprovació de Déu, l'aprovació de Déu dóna esperança, i l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

▀ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 16,12-15)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de la veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu.»

▀ Lectura del libro de los Proverbios (Pr 8,22-31)

Así dice la sabiduría de Dios: «El Señor me estableció al principio de sus tareas, al comienzo de sus obras antiquísimas. En un tiempo remotísimo fui formada, antes de comenzar la tierra. Antes de los abismos fui engendrada, antes de los manantiales de las aguas. Todavía no estaban aplomados los montes, antes de las montañas fui engendada. No había hecho aún la tierra y la hierba, ni los primeros terrones del orbe.

Cuando colocaba los cielos, allí estaba yo; cuando trazaba la bóveda sobre la faz del abismo; cuando sujetaba el cielo en la altura, y fijaba las fuentes abismales. Cuando ponía un límite al mar, cuyas aguas no traspasan su mandato; cuando asentaba los cimientos de la tierra, yo estaba junto a él, como aprendiz, yo era su encanto cotidiano, todo el tiempo jugaba en su presencia: jugaba con la bola de la tierra, gozaba con los hijos de los hombres.»

▀ Salmo responsorial (8)

R. *Señor, dueño nuestro, ¡qué admirable es tu nombre en toda la tierra!*

Cuando contemplo el cielo, obra de tus dedos, / la luna y las estrellas que has creado, / ¿qué es el hombre, para que te acuerdes de él, / el ser humano, para darle poder? R.

Lo hiciste poco inferior a los ángeles, / lo coronaste de gloria y dignidad, / le diste el mando sobre las obras de tus manos. R.

Todo lo sometiste bajo sus pies: / rebaños de ovejas y toros, / y hasta las bestias del campo, / las aves del cielo, los peces del mar, / que trazan sendas por el mar. R.

La Santíssima Trinitat, icona d'Andreu Rublev (1441), Galeria Trétiakov, Moscou

▀ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los romanos (Rm 5,1-5)

Hermanos: Ya que hemos recibido la justificación por la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo. Por él hemos obtenido con la fe el acceso a esta gracia en que estamos; y nos gloriamos, apoyados en la esperanza de alcanzar la gloria de Dios. Más aún, hasta nos gloriamos en las tribulaciones, sabiendo que la tribulación produce constancia, la constancia, virtud probada, la virtud, esperanza, y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones con el Espíritu Santo que se nos ha dado.

▀ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 16,12-15)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Muchas cosas me quedan por deciros, pero no podéis cargar con ellas por ahora; cuando venga él, el Espíritu de la verdad, os guiará hasta la verdad plena. Pues lo que hable no será suyo: hablará de lo que oye y os comunicará lo que está por venir.

Él me glorificará, porque recibirá de mí lo que os irá comunicando. Todo lo que tiene el Padre es mío. Por eso os he dicho que tomará de lo mío y os lo anunciará.»

COMENTARI

Pare, Fill i Esperit Sant

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

▣ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): So 3,14-18a (o bé: Rm 12,9-16b) / Is 12,2-3.4bcd.5-6 / Lc 1,39-56 ■ **dimarts**: 2Pe 3,12-15a.17-18 / Sl 89 / Mc 12,13-17 ■ **dimecres**: 2Tm 1,1-3.6-12 / Sl 122 / Mc 12,18-27 ■ **dijous**: 2Tm 2,8-15 / Sl 24 / Mc 12,28b-34 ■ **divendres**: 2Tm 3,10-17 / Sl 118 / Mc 12,35-37 ■ **dissabte**: 2Tm 4,1-8 / Sl 70 / Mc 12,38-44
▣ **diumenge** vinent, el Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 2a setm.): Gn 14,18-20 / Sl 109 / 1Co 11,23-26 / Lc 9,11b-17.

Celebrem aquest diumenge la festa de la Santíssima Trinitat: Pare, Fill i Esperit Sant. Totes les lectures litúrgiques fan al·lusió a aquest misteri des de diverses perspectives. En la primera lectura, treta del llibre dels Proverbis, escoltem el discurs que la Saviesa, una figura molt estimada pels savis d'Israel, dirigeix a tota la humanitat. Fill predilecta de Déu, creada abans de tota cosa, la Saviesa és la revelació de Déu, la seva paraula, la seva voluntat i el seu Esperit que es fa palès en l'univers, en la història i en cada ésser humà. La mateixa perspectiva trinitària, però ara en forma explícita, la trobem en la carta als romans i en l'E-

vangeli de Joan, on avui llegim la cinquena promesa de l'Esperit. Mentre Jesús s'acomiada dels seus deixebles abans de morir, una vegada més els promet el do de l'Esperit Sant. Ell els ensenyarà «la veritat sencera», és a dir, els ensenyarà a comprendre el misteri i el missatge de Jesús. Els farà de guia i de mestre. L'Esperit no s'atribueix res a ell mateix, la seva acció està en funció del Crist i de la seva Paraula. I és precisament aquesta acció la que defineix l'estreta relació entre el Pare, el Fill i l'Esperit Sant. Déu és l'origen de la revelació, el Crist la porta a compliment i la interpretació de l'Esperit Sant la perfecciona. En al-

tres paraules, l'Esperit, com el mateix Crist, és un enviat del Pare.

El nostre Déu és un Déu persona, que es revela, actua, s'encarna. La Trinitat és expressió d'aquesta profunda vitalitat divina, és l'arrel de l'amor que viu en nosaltres i que nosaltres comuniquem a tots els qui ens envolten. La Trinitat és un cercle d'amor on ningú no queda exclòs. Si parlem de misteri insondable i inabastable, ens sentim perduts. Si, en canvi, parlem d'amor compartit, tots hi estem implicats. En l'art d'estimar només hi ha un Mestre, els altres som tots aprenents.

Dra. Núria Caldach-Benages

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

La visibilitat eclesial: catequesi, catecumenat, ecumenisme

Continuo la llista breu de coses possibles que es podrien començar a fer, o que ja es fan i es poden millorar, per a la renovació de la visibilitat eclesial:

a) Dedicació preferent de preveres, diaques i laics per oferir un servei de catequesi adient, tant a les necessitats de les famílies cristianament convençudes com dels indiferents, allunyats, etc. La manca de coneixement de la religió catòlica i la indiferència en les zones que en altre temps van ser majoritàriament cristianes, segur que mouran iniciatives en aquest sentit.

b) «Obrir llocs d'experiència de la fe a aquells que cerquen Déu» (Benet XVI als rectors de les parròquies de Roma, 26/02/2009). En podríem dir *vestíbuls*, és a dir, recuperar una certa experiència de catecumenat de l'Església antiga. Aquest catecumenat —diu el Sant Pare— «no era simplement una catequesi doctrinal, sinó un lloc d'experiència progres-

siva de la vida de fe, en el qual s'entén la Paraula, que es converteix en comprensible tan sols si és interpretada per la vida i realitzada per la mateixa vida».

c) Ens cal la pràctica de l'*ecumenisme espiritual*, tot acompanyant amb la pregària, individual i comunitària, els esforços que s'estan fent, tant per la part catòlica com per la part ortodoxa, per aconseguir tot seguit —*quam primum*— la perfecta unitat amb la plena participació de l'Eucaristia. La «nostàlgia de la plena comunió» fóra l'índex afectiu de l'ecumenisme espiritual. Caldria secundar el desig expressat per Joan Pau II (encíclica *Ut unum sint*) de remodelar la figura visible del bisbe de Roma, de forma que fos un signe eficaç d'unitat i caritat per a totes les Esglésies i per a tots els cristians. I també caldria sintonitzar més i avançar en el diàleg dels catòlics amb les comunitats nascudes de la Reforma.

Josep M. Rovira Belloso

(*La fe cristiana en la societat actual*, Edicions 62)

La madre de Gabriela Mistral

La Premio Nobel de Literatura, la chilena Gabriela Mistral, maestra y poeta, una mujer de sensibilidad y de espiritualidad cristiana, apóstol de la paz y de la concordia, vivió en constante peregrinación por las Américas y por Europa en misiones pedagógicas y diplomáticas. Fue cónsul de Chile en Madrid, Nápoles, Petrópolis (Brasil), etc. Veneraba a su madre y admiraba su fe, su humildad, su ánimo y su sonrisa. Escribía:

—«Mi madre era pequeñita / como la menta o la hierba; / apenas echaba sombra / sobre las cosas, apenas; / y la Tierra la quería / por sentirse ligera; / y por que le sonreía, / en la dicha y en la pena.»

La pequeña figura de su madre, fuerte por su fe, que le sonríe y le da ánimo, queda grabada en su corazón.

Neruda, de joven, posteriormente también Premio Nobel, conoció a Gabriela Mistral y afirma en sus *Memorias*: «Sus dientes blanquísimos se mostraban en una sonrisa plena y generosa que iluminaba la habitación».

La Nobel, como cristiana, escribió el poema-oración que ella rezaba todos los días:

—«En este nuevo día / que me concedes, ¡Señor!, / dame mi parte de alegría, / y haz que consiga ser mejor. / Dame Tú, el don de la salud, / la fe, el ardor, la intrepidez, / séquito de la juventud; / y la cosecha de verdad, / la reflexión, la sensatez, / séquito de la ancianidad. ¡Señor dame tu alegría!»

J. M. Alimbau

SANTORAL

30. ✚ Diumenge de la Santíssima Trinitat. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina); beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905-Barcelona, 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, vg.

31. Dilluns. Visitació de la Mare de Déu. Santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

1. Dimarts. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. Dimecres. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí,

Just i Sici, mrs. venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. Dijous. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. hospitalari.

4. Divendres. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; santa Clotilde, reina francesa; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

5. Dissabte. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

INTENCIONS DEL SANT PARE (juny)

General: Perquè totes les institucions garanteixin el respecte a la vida
Missionera: Perquè les Esglésies a l'Àsia sàpiguen comunicar l'Evangelí

ENTREVISTA

JORDI COTS

Pels drets dels infants

Quan es compleixen 20 anys de la Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de l'Infant, la Comissió de la Infància de Justícia i Pau i la Fundació Pere Tarrés han promogut una reflexió conjunta sobre les necessitats no materials de la infància, el resultat de la qual és el *Manifest de Montserrat*, un text on es descriu per què és important potenciar els drets que fan referència a les necessitats no materials de la infància i els requisits que cal tenir en compte per fer-ho. Jordi Cots és el secretari de la Comissió de la Infància de Justícia i Pau, i un dels promotors d'aquest *Manifest*.

Quines són les principals mancances de la nostra infància respecte a l'experiència de la fe i els drets no materials?

Crec que es pot parlar d'un buit espiritual, que impedeix la satisfacció de les necessitats no materials dels infants. Són necessitats reals; toquen el més íntim d'una persona. La Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de l'infant no pot reconèixer explícitament drets espirituals, però en quatre dels seus articles parla de la dimensió espiritual del desenvolupament integral de l'infant.

Davant de tantes necessitats econòmiques i socials, és oportú posar sobre la taula aquest tema?

Les necessitats no materials dels infants no són un luxe. Donen sentit a l'acció protectora de la infància, són el seu perquè. El Bureau International Catholique de l'Enfance sempre ha afirmat, i des de la Comissió de la Infància ho compartim i proclamem, que la majoria dels problemes dels infants es troba més enllà de les seves necessitats materials immediates. Unes i altres necessitats s'han de satisfer alhora, unes reforcen les altres, i això ha de ser possible fins i tot en les situacions crítiques.

A qui vol arribar el Manifest?

De fet, es dirigeix a tots els adults: als pares i les mares, però també als professionals de la infància, els poders públics, la societat civil i la ciutadania en general. Tots han de contribuir a crear les condicions favorables per al desenvolupament espiritual de l'infant; i, a més, això no es pot deixar a l'atzar.

Oscar Bardají i Martín

PADRES E HIJOS

Todos somos padres adoptivos

Todos los padres, todos, si queremos lucir la credencial de la auténtica paternidad —y la parentalidad que debe llevar anexa— hemos de pasar la prueba de la adopción filial. Y esta, amigo lector, es mi última indicación terapéutica..., quizá un compendio de todas las anteriores. Decía el sacerdote y agudo periodista José Luis Martín Descalzo, autor del precioso libro *Razones para amar*, que «en nuestro mundo hay muchos progenitores y no demasiados padres». Otro autor, Michael Levine, comentaba con sorna que «tener hijos no le convierte a uno en padre, del mismo modo que tener un piano no le convierte a uno en pianista».

En rigor sólo hay padres adoptivos. Todo padre y madre, para sentirse verdaderamente como tales, han de adoptar a sus hijos. También Schiller lo anunciaba en uno de sus dramas románticos: «No es la carne y la sangre, sino el corazón, lo que nos hace padres e hijos». Y no hace mucho el autor de un libro de educación dedicaba irónicamente su obra: «A quienes se creen que son padres por el mero hecho de haber traído hijos al mundo».

Así pues, somos padres e hijos en la medida en que amamos. La paternidad y la filiación no surgen de la casualidad, sino de la libre elección de un amor constantemente confirmado. En este sentido, es bien cierto que todos los padres somos padres adoptivos. Y los verdaderos padres saben que nunca se termina de engendrar lo ya engendrado.

Apliquémonos entonces en ser padres responsables, especialmente en circunstancias difíciles de nuestra vida, como son la separación y el divorcio. Aquí es donde se pone a prueba nuestra capacidad para ejercer la verdadera paternidad y parentalidad. De esta manera podremos acreditar ante el mundo nuestro fuerte deseo de *no divorciarnos de nuestros hijos*. Que haya suerte, amigo o amiga.

Dr. Paulino Castells

(*Los padres no se divorcian de sus hijos*, Editorial Aguilar, Barcelona 2009)

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 29, a les 11. Presideix el lliurament de premis del Concurs Bíblic al Centre Cultural de Caixaterrassa.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Esteve de La Garriga.

Aquest diumenge dia 30, a les 17 h. Pronuncia una conferència sobre L'Any Sacerdotal al Cercle d'Estudis Pare Alba a Sentmenat.

Dilluns dia 31. Presideix la darrera trobada de curs dels preveres joves de la diòcesi.

Dimecres dia 2, a les 11 h. Presideix la reunió del Consell d'Arxiprestos a la Casa de la Sagrada Família de Rubí.

A les 17 h. Presideix la inauguració del Menjador social de Càritas de l'Arxiprestat de Rubí a la finca de Ca n'Oriol.

Dijous dia 3, a les 18.30 h. Celebra l'Eucaristia en el 40è Aniversari de la *Institució Familiar d'Educació* al Monestir de Sant Cugat.

Divendres dia 4, a les 20 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Esteve de Castellar del Vallès.

Dissabte dia 5, a les 18 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Esteve de Palautordera.

Diumenge dia 6, a les 19 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral, seguida de la Processó del *Corpus Christi* pels carrers del centre de la ciutat de Terrassa.

▶ NOTÍCIES

Obres d'ampliació al Seminari Diocesà.

El Seminari Diocesà de Sant Joan Baptista, erigit l'any 2006, es troba situat a l'antic *Monestir de la Mare de Déu d'Alguaire i Sant Joan de Jerusalem* al carrer Santjoanistes núm. 2 de Valldoreix. L'edifici és propietat de les RR. MM. *Comanadores de Sant Joan de Jerusalem* amb contracte de lloguer a la diòcesi de Terrassa. Aquest curs l'han iniciat 40 seminaristes diocesans. El creixement continuat del nombre de seminaristes ha fet replantejar la distribució de l'edifici per a instal·lar-hi nou habitacions més, desplaçant la sala de reunions i d'esbarjo a l'entrada de l'edifici.

I Setmana de la Família a la diòcesi. S'ha realitzat a la Diòcesi de Terrassa la I Setmana de la Família amb

Les Comunitats contemplatives a la diòcesi

Amb ocasió de la Jornada *Pro orantibus*, recordem les comunitats contemplatives presents a la nostra diòcesi. Les Benedictines són presents al *Santuari de Puiggraciós* (l'Ametlla del Vallès). Les Carmelites Descalces tenen dos monestirs: el de Jesús Diví Obrer i Sant Josep Oriol a la *Torre de Mossèn Homs* (Terrassa); i el de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Josep Oriol a *Can Grau* (la Torreta - la Roca del Vallès). Les Dominiques es troben al Monestir de Sant Domènec de Guzmán (Sant Cugat del Vallès).

el lema: *Família espai d'amor, de vida i de fe.*

Entre els dies 3 i 9 de maig s'han dut a terme a diferents poblacions de la geografia del bisbat 17 actes organitzats per la Delegació Episcopal de Pastoral Familiar: conferències, xerrades, pregària, cinefòrum, excursió familiar. La Setmana es va cloure el diumenge dia 9 de maig a la Catedral. A les 6 de la tarda, a la Sala Capitular, Mons. Josep Àngel Saiz, bisbe de Terrassa pronuncià la conferència: La família, una esperança per al nostre temps. A les 8 del vespre el Sr. Bisbe presidí la celebració de l'Eucaristia, acompanyat de diversos preveres concelebrants amb assistència d'un gran nombre de famílies.

Missa de cloenda a la Catedral de Terrassa

Festa de l'Escola Mare de Déu de la Salut. El dia 7 de maig al matí, l'*Escola Mare de Déu de la Salut* de Sabadell, celebrà la seva festa patronal en honor de la Mare de Déu de la Salut (que se celebrava el dilluns següent, dia festiu a la ciutat de Sabadell). Aquesta escola és diocesana. El Sr. Bisbe estigué acompanyat

per la Sra. Rosa Alvarez, titular delegada; el Sr. Francesc Ortiz, director; Mn. Fidel Catalán, membre del patronat de la *Fundació Escola i Vida* i pels professors. L'acte de pregària es va fer a la parròquia de la Santíssima Trinitat perquè l'escola es troba dintre del seu territori parroquial.

Parròquia Mare de Déu de Fátima (Granollers)

Confirmacions. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses ha celebrat l'Eucaristia i ha administrat el sagrament de la Confirmació: el dissabte dia 8 de maig al vespre a la parròquia de Sant Martí de Sant Celoni (20 joves) i el diumenge dia 9 a la parròquia de la Mare de Déu de Fátima a Granollers (28 persones, dues de les quals eren de la veïna parròquia de Sant Feliu de Canovelles, regida pel mateix rector). En aquestes celebracions el Sr. Bisbe ha estat acompanyat pel rector de la parròquia, el diaca que hi exerceix el ministeri i el seu secretari particular.

▶ AGENDA

Cine-Fòrum: *El planeta com no s'ha vist mai.* A càrrec de la comissió *Fe i Cultura* juntament amb *Justícia i Pau* de Sabadell. Aquest diumenge dia 30 a les 18 h. Lloc: parròquia de la Puríssima, c/ Capmany 36 Sabadell.

Bossa de treball de Càritas

Càritas a la Diòcesi de Terrassa, gràcies als seus programes d'inserció laboral, disposa d'una bossa de treball: persones preparades per al servei domèstic i per a l'atenció a la gent gran. La seva feina ha de ser remunerada per la família que demana aquest servei.

Podeu adreçar-vos als centres de Càritas. *Granollers:* pl. de l'Església 9, tel.: 938 790 486. *Mollet:* c/ de la Pau 8, tel.: 935 702 025. *Sabadell:* c/ de la Salut 42, tel.: 937 255 553. *Sant Cugat del Vallès:* pl. de l'Om 11, tel.: 936 742 907. *Terrassa:* c/ Topete 23, tel.: 937 808 788.

REMAD MAR ADENTRO

Adoradores desde el silencio

Recientemente, una religiosa contemplativa, es decir, una persona que vive la vida monástica o claustral, pronunció una conferencia con este sugestivo título: «El silencio, un camino de libertad». No pude escuchar la disertación, porque las ocupaciones de un obispo le piden a veces tener que renunciar a asistir a actos que alimentan la inteligencia y el corazón. Pero confieso que el título me gustó mucho y me invitó a reflexionar.

El silencio es sin duda un camino de libertad. Y no sólo para los monjes y las monjas, para las personas que viven en el claustro, en una vida dedicada a la plegaria de adoración y de intercesión por las necesidades de la Iglesia y del mundo. El silencio, que es invitación a la interioridad, a la reflexión y a la vivencia religiosa es un valor universal para todos los cristianos. Y aun me atrevería a decir para todos los creyentes y para todos, aunque no sean creyentes.

He pensado estas cosas con motivo de que la Iglesia celebra entre nosotros, en este domingo de la Santísima Trinidad, la jornada bautizada con una expresión latina: *Pro Orantibus*, es decir, por los —y las— que oran, dedicada al recuerdo de las comunidades religiosas de clausura.

Lo decía el Papa en una de sus alocuciones dominicales, precisamente al comentar esta jornada. «Algunos se preguntan qué sentido y qué valor puede tener su presencia en nuestro tiempo, en el que hay numerosas y urgentes situaciones de pobreza y de necesidad que se deben afrontar. ¿Por qué encerrarse para siempre entre las paredes de un monasterio y privar así a los demás de la contribución de las propias capacidades y experiencias? ¿Qué eficacia puede tener su oración para la solución de los numerosos problemas concretos que siguen afligiendo a la humanidad?»

Hay que decir que, incluso entre nosotros, en el clima de nuestros monasterios han nacido y nacen iniciativas de verdadera solidaridad con los más necesitados, efectuadas bajo la inspiración de comunidades monásticas, en ayuda de los más necesitados tanto de aquí como de diversos países con necesidades más fuertes que en el nuestro. Quienes conocen algo la realidad de nuestros monasterios saben que esto es un hecho. Los contemplativos y las contemplativas, además de ganarse el pan con su modesto trabajo, también comparten este pan y estos recursos con quienes pasan necesidad.

Pero hay una función social mayor en la vida de estos hermanos y hermanas nuestros. Lo diré de nuevo con las mismas palabras de Benedicto XVI: «son testigos silenciosos de que en medio de los acontecimientos diarios, a veces bastante turbulentos, el único apoyo que no vacila jamás es Dios, roca inquebrantable de fidelidad y de amor».

«Todo se pasa, Dios no se muda», escribió la gran maestra espiritual de Ávila, santa Teresa de Jesús. Nuestros monasterios son verdaderos oasis espirituales en los que el hombre de hoy puede encontrar silencio, reflexión, valores humanos y espirituales. El lema de la jornada de este año nos lleva al centro de la vida de estos hermanos y hermanas: «¡Venid adoradores! La vida contemplativa, cenáculo eucarístico». Es la adoración a Dios, vivida como un servicio a los hermanos y hermanas del mundo.

Por esto, como ha escrito el Santo Padre, «estos lugares, aparentemente inútiles, son en realidad indispensables, como lo son los «pulmones verdes» de una ciudad: hacen bien a todos, incluso a quienes no los frecuentan y tal vez ignoran su existencia».

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa